

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1977 ஜூலை 11]

காலையிலே பேரவைக்கு வந்து, மாலையிலே இங்கு வரவில்லை யென்றால், இந்த அவையின் மதிப்பு குறைக்கப்படுகிறதோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்ற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மேலவையில் அத்தனை அமைச்சர்களும் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதும் சரி அல்ல. இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில், இங்கு சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அறியப்பட்டு அதற்கேற்ற பரிகாரங்களைக் காணக்கூடிய அளவில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு நிதி அமைச்சரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தால் நிச்சயமாக அது நிறைவேற்றப் படும்.

(அப்போது நிதி அமைச்சர் அவையில் நுழைந்தார்.)

6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது தமது திருத்தங்களை முன்மொழிவார்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில் கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிற திட்டத்தின் கீழ் வேலை வாய்ப்பு பெற்ற ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பட்டதாரிகள் இளைஞர் அணியினர் இன்று வேலையிழந்து போராட்டத்தில் ஈடுபடுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றியோ, மீண்டும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது பற்றியோ குறிப்பிடாதது வருத்தத்திற்குரியது.

1977 ஜூலை 11] [திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்]

தமிழகத்தின் ஒதுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மீனவர்கள் ஆகியவர்களுடைய வாழ்வில் ஒளியேற்றத்தக்க நிலையில் அரிசனக் குடியிருப்பு, மீனவர்கள் குடியிருப்பு ஏற்படுத்தி முந்திய அரசு அளித்த நன்மைகள் மீண்டும் அதே வேகத்தில் தொடருமா என்பதுபற்றி குறிப்பிடாதது வருத்தத்தை அளிக்கிறது”.

திருத்தங்கள் முறைப்படி வழிமொழியப்பட்டன.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநருடைய உரை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்பதை என் உளப்பூர்வமாகத்தான் சொல்கிறேன் என்றும் சம்பிரதாயத் திற்காக அல்ல என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி ஆளுநர் உரையிலே நடக்கும் ஒரு விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள முடியும், இந்த மாமன்றத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியும் என்று நான் ஓராண்டுக்கு முன்னால் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாத ஒரு நிலை இருந்தது. நாட்டிலே அவசரகால நிலைமை பிரகடனம் செய்த பின்னர், இந்தியத் துணைக் கண்டமே சிறையில் இருந்ததுபோல் இருந்தது. இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் முன்னணியில் இருந்த அமைச்சர்கள் எல்லாம், பெரிய பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் சிறையிலே அடைக்கப் பட்டிருந்தார்கள். பத்திரிகைச் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது. அப்படியெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருந்த, சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டிருந்த சூழ்நிலை மாறி இன்றைக்கு ஜனநாயகத் தென்றலை நாம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று புதிய அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. எங்களைப் போன்றவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கலந்துகொள்கின்ற வாய்ப்பும் கிடைத்திருக்கிறது. உண்மையிலே நமது நாட்டில் நமக்கு மறுவாழ்வு, மறுமலர்ச்சி கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆளுநர் உரையிலே நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். இந்த ‘மெயின் ஸ்ட்ரிமிலே’ இந்த ஆளுகின்ற கட்சி தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு புதிய அரசும், அவசர காலத்திலே நடந்த அக்கிரமங்களை, அநியாயங்களை, கொடுமைகளைப் பற்றி ஆளுநர் உரையிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தந்த மாநில அரசுகள் நடந்து முடிந்த

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 11]

சம்பவங்களுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்கு முனைந்திருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே நம்முடைய மேதகு ஆளுநர் உரையில் தேடித் தேடிப் பார்க்கிறோம். தேர்தலைப் பற்றிப் பெருமையாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். வரவேற்கத்தக்கது. தேர்தலுக்கு முன்னாலே தமிழ் நாடு இருந்த சூழ்நிலைபற்றி ஆளுங்கட்சி சொல்லவில்லை. உங்களுக்குத் தெரியும். நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னர் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. அந்தத் தேர்தல் ஜனநாயக அமைப்பைப் பெற வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. தேர்தல் மக்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு ஜனநாயக ஆயுதம் ஆகும். அந்த ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தித்தான் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சி மிகப்பெரிய மெஜாரிடியோடு ஆளுகிற பொறுப்பில் வந்திருக்கிறது. ஜனநாயக உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டதற்கு தங்களுடைய அனுதாபத்தையும், வருத்தத்தையும் இந்த ஆளுநர் உரையிலே சொல்லாமல் இருப்பது வேதனைக்குரியதுதான். அவசர காலத்திலே நடந்த சம்பவங்களை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அப்போதுதான் இனிமேல் இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்கள் நடக்கக்கூடாது என்று ஜனநாயக முறையில் ஆட்சியை நடத்துகிற அந்தக் கட்சிக்கு அது ஒரு படிப்பினையாக இருக்க முடியும். சில பத்திரிகைகளுக்கு அந்த அவசர கால நடவடிக்கை பயன்பட்டது. சில பத்திரிகைகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு ஏற்பட்டது. சில பத்திரிகைகள் அவசர காலத்தை தங்களுக்குக் கேடயமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தன. அந்த ஆயுதம், அந்த அவசர கால நடவடிக்கை அரசாங்கத்தின் சார்பாக இருந்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்தது. சில பத்திரிகைகளுக்கு அவர்களுடைய குரல்வளையை, எண்ணங்களைச் சுக்குநூறு ஆக்குகிற தூக்குக் கயிறாக இருந்தது. பாராளுமன்றத் தேர்தல் வருகிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டவுடன், தமிழ் நாட்டிலே பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்காக முஸ்தீபுகள் நடைபெற்றன. சில பத்திரிகைகள் அரசாங்கத்தின் சார்பாக இருந்ததால், அந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு மிகப் பிரம்மாண்டமான விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. உதாரணமாகச் சொல்லப் போனால், ஆனந்த விகடனைப் புரட்டிப்பார்த்தால், பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்னால் ஒரே வாரத்தில் 6 பக்கம் முழு விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது தெரியும். அரசாங்கக் கஜானா பணம் ஒரு குறிப்பிட்ட பத்திரிகைக்கு எப்படிப் போய்ச் சேர்கிறது? பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முந்திய வாரத்தில் 'குழுதம்' பத்திரிகைக்கு நான்கு பக்க முழு விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டவுடனே, சில குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்கள் அளிக்கப்பட்டன.

1977 ஜூலை 11] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

தமிழ்நாடு அரசாங்கக் கஜானா பணத்தை, தமிழக மக்களுடைய பணத்தை, தமிழக ஏழை மக்களுடைய பணத்தை எப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட பத்திரிகைக்குக் கொடுக்க முடியும்? இதுபற்றிக்கூட நம்முடைய புதிய அரசு அருள்கூர்ந்து ஆய்வு நடத்த வேண்டும். பத்திரிகைச் சுதந்திரம் என்று சொல்கிறோம். அந்த சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டபோது, அன்றைக்கு வாளாவிருந்துவிட்டு, இன்றைக்கு பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் காப்பதாகச் சொல்வது ஏதோ கேலிக்குரிய ஒரு காரியமாகத் தோன்றுகிறது.

அவசர காலத்தில் அதிகாரிகள் அத்துமீறி நடந்தார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனோ தானோ என்று சொல்லவில்லை. நான் ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சிவகங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு வக்கீல் எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் நான் இருந்த சிறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். அதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அவர் அங்கு நடத்தப்பட்ட முறை சரியில்லை. இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பன்னிப் பன்னிப் பேசியிருக்கிறார்கள். மிக உருக்கமாகச் சொல்கிறார்கள். எந்தக் காரியமும் மனிதாபிமானத் தோடு நடைபெற்றிருக்கவேண்டும். எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் மனிதாபிமானத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். வரவேற்கத்தக்கதுதான். அந்த மனிதாபிமானம் எங்கே இருந்தது? ஒரு வக்கீல், சிவகங்கையைச் சேர்ந்தவர், நகரத்திலே 10 ஆண்டுக் காலமாகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர். அவசர காலத்திலே அவர் கைது செய்யப்படுகிறார். அவர் சண்முகம் என்பவர், காரணம் இல்லாமல் கைது செய்யப்பட்டிருந்தும் கூட—நான் கேள்வி கேட்கத் தயாராக இல்லை, அவர் கையிலே விலங்கிட்டு, வீடிங் செயின் கையிலே கட்டி சிவகங்கையில் தெருத் தெருவாகக் கொண்டுவரப்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இரவு முழுவதும் அடித்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணம்? அங்கே அதற்கு இரண்டு திங்களுக்கு முன்னாலே, என்.ஜி.ஓ.-க்களில் ஒருவரான ஒரு பெண்ணை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே கற்பழித்த காரணத்திற்காக, சிவகங்கையிலே உள்ள அத்தனை என்.ஜி.ஓ.-க்களும், அரசு அலுவலர்களும் ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்திற்கு இந்தக் குறிப்பிட்ட வக்கீல் ஆதரவாக இருந்தார்கள். கோர்ட்டிலே அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசினார்கள். அந்தக் காரணத்திற்காக, அந்த போலீஸ்காரர்கள்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 11]

அந்த குறிப்பிட்ட நபரை, கையிலே விலங்கிட்டு வீதி வலம் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அக்கிரமங்கள் அந்தக் காலத்திலே தொடர்கதையாக இருந்தது.

ஊட்டியிலே ஒரு ஆசிரியர் குற்றம் ஏதும் செய்யவில்லை. இந்த ஆசிரியர், முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் டிஸ்மிஸ் செய்யப் படுவதற்கு 15 தினங்களுக்கு முன்னால் ஊட்டி நகரத்தில் பகுத்தறிவாளர்கள் மகாநாடு நடத்தியிருக்கிறார். அது ஒன்றும் குற்றம் இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற பல அமைச்சர்கள்கூட அந்தப் பகுத்தறிவாளர்கள் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டவர்கள் தான். எனக்குத் தெரியும். அது வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்பதற்காக ஓடியாடி பணியாற்றியவர்கள்தான். அவர்கள் இன்றைக்கு அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கருத்துக்கு உடன்பாடு உள்ளவர்கள்தான் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் காரணத்திற்காக அந்த ஆசிரியர் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே மேஜையைக் கடிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு போலீஸ்காரர் நெஞ்சிலும், ஒரு போலீஸ்காரர் வயிற்றிலும், ஒரு போலீஸ்காரர் காலிலும் உட்கார்ந்துகொண்டு, ராஜமானிக்கம் என்ற அந்த ஆசிரியரை அடித்திருக்கிறார்கள். அவருடைய மனைவி புலவர் பட்டம் பெற்றிருப்பவர்கள், தமிழ் கற்றவர்கள். உன்னுடைய மனைவியை இன்று இரவு கொண்டுவிட்டு மானபங்கம் செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் பயந்து, பகலிலே ஒரு ஊரிலும், இரவிலே ஒரு ஊரிலும் ஒன்றரை மாத காலம் மறைந்திருந்திருக்கிறார்கள். இந்த அக்கிரமங்களை எப்படி நாங்கள் ஒப்புக்கொள்வது? இந்த ஆட்சியை நாங்கள் எப்படி ஒத்துக்கொள்வது? இத்தகைய அக்கிரம அதிகாரிகளின் மீது நீங்கள் அருள்கூர்ந்து விசாரணை செய்ய வேண்டும். பாரபட்சமில்லாமல், ஆளுகிற இடத்திலே இருப்பவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, ஏற்கெனவே ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் குற்றம் செய்தார்கள், அதற்காக அவர்களை சட்டத்திற்கு முன்னாலே கொண்டு வந்து நிறுத்துவோம் என்று சொன்னால், அந்த மனப் பக்குவம், அந்த வளர்ச்சி, அந்த எண்ணம் இருந்தால், அதேபோல் தவறு செய்த அதிகாரிகளையும் தண்டிக்க வேண்டும்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

(பிற்பகல் 4-40)

இன்றைக்குத் தலைமைச் செயலகத்தில் எத்தனை பெரிய அதிகாரிகள் தாங்கள் பகுத்தறிவாளர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்? ரேஷனலிஸ்ட் போரம் என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தி எத்தனை பெரிய அதிகாரிகள் அதில் பங்கு பெற்றிருந்தார்கள்? அவர்கள் எல்லாம் இப்போது சுகமாக இருக்கிறார்கள். அதிலே இயங்கிக் கொண்டிருந்த சாதாரண அரசாங்க ஊழியர்கள் காரணமில்லாமல் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அரசாங்கம், அண்ணா காட்டிய வழியில் அவரது கொள்கைக் கோட்டில் ஜனநாயகக் கட்டுக்கோப்பில் தேசிய நீரோட்டத்தில் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் இதற்கு நல்ல முடிவு கண்டாக வேண்டும். நீங்கள் இப்போது எடுக்கிற நடவடிக்கையைப் பொறுத்துத்தான் எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரிகள் அத்துமீறாமல் இருப்பார்கள். அவர்கள் அத்துமீறினால் அதற்கான பலனை அனுபவிப்பார்கள் என்ற ஒரு உணர்வை உண்டாக்க வேண்டியது இன்றைய அரசின் கடமை. அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவசர கால நேரத்தில் இந்திய நாட்டின் பிரதமர் முகவை மாவட்டத்திற்கு வறட்சியைப் பார்வையிட விஜயம் செய்தார்கள். பல்வேறு இடங்களில் கூட்டத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து நடத்தினார்கள். முதலமைச்சர் இன்று போட்டியிட்டு வந்திருக்கிற அருப்புக் கோட்டைத் தொகுதியில் நரியாகுடி என்ற ஊரில் பிரதமர் பேசுவதற்கு இருந்தது. அவர் வந்து இறங்குவதற்காக—ஹெலிகாப்டர் தளம்—அமைக்க நல்ல விளைச்சல் தரக்கூடிய நஞ்சை நிலம் 100 ஏக்கரை அழித்து ஹெலிபேடு அமைத்தார்கள். கடைசி நேரத்தில் பாரதப் பிரதமர் அங்கு வந்து பேசும் திட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கும் கூட அழிக்கப்பட்ட அந்த நிலம் சரியாக்கப்படவில்லை. அந்த நிலத்திற்கான பணத்தையும் அந்த விவசாயிக்குக் கொடுக்கவில்லை. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஏதோ அந்தக் காலத்தில் நடந்த சம்பவம் தானே என்ற எண்ணத்தில் விட்டுவிடாமல் ஜனநாயகத்தில் நல்ல நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 11]

நிர்ப்பந்தத்தினால் நியாயம் அழிந்துவிடக் கூடாது. அதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டும். நியாயம் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை கல்விப் பிரச்சினை. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கவனத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் கல்வித் துறை அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள்? இன்றைக்கு ஒரு புதுத் திட்டத்தைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். 10+2 என்ற திட்டம் அது. உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷனைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் வகுப்புகள் உள்ள ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இருக்க வேண்டுமென்று அவசர காலத்தில் அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்கள் செல்வாக்கைப் பெற்ற ஒரு பாபுலர் கவர்ன்மெண்ட் இப்போது வந்திருக்கிறது. கல்வித் கொள்கைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்றால், அமைச்சரவை கூடி, நிபுணர்களை அழைத்து அவர்கள் சொல்கிற ஆலோசனைகளை வைத்து அதைச் செய்ய வேண்டும். பல அதிகாரிகள் கூடி மதுரையில் ஒரு மகாநாடு நடத்தினார்கள். அதற்கு வந்த அட்வைசர் பழனி கோவிலுக்கும், திருப்பரங்குன்றம், அழகர் கோவில்களுக்கும் போய்விட்டுச் சென்றுவிட்டார். அந்த மாநாட்டில் பத்தாண்டும் இரண்டாண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தக் கல்வியைப் போதிக்கிற பாடசாலைகள் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தவறான தகவல் தரக் கூடாது என்பதற்காக ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி ஆராய்வதோ திட்டம் வகுப்பதோ கல்வி நிபுணர்களின் வேலைதான். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பைத்தான் அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பதவியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பே பரிட்சை இயக்குநர் ஒரு கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறார். கம்பார்ட்மெண்டல் சிஸ்டம் என்று சொல்கிறார். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரிட்சையில் அதிக மாணவர்கள் தோற்றுவிடுகிறார்கள். எல்லோரும் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பை உருவாக்க கம்பார்ட்

1977 ஜூலை 11] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

மெண்டல் சிஸ்டம் என்ற முறையைப் புகுத்தப் போகிறார்கள் என்று கல்வி அமைச்சர் வருவதற்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்பே சொல்லப்பட்டுவிட்டது. இனிமேலாவது கல்விப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இல்லாமல் தெரிவாகச் சிந்தித்துப் பிரச்சினைகளை உணர்ந்து செயல்பட முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தத் திட்டம் அமைச்சரவை பதவி யேற்ற பிறகு வெளிவந்ததா? அதற்கு முன்பே வந்துவிட்டதா?

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : முன்னாலேயே அறிவித்து விட்டார்கள். அதை அமைச்சர் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார். இன்றைக்கு கிராமாந்திரப் பகுதியில் படிக்கிற மாணவர்கள் கல்லூரிப் படிப்புக்காக செல்வழித்துக்கொண்டு நகர்ப்புறங்களுக்குச் செல்லவேண்டாமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. கிராமத்தில் வாழ்கிற ஏழை விவசாயிகள் தங்கள் பிள்ளைகளை அதிகப் பணம் செலவிட்டு படிக்க வைக்கும் நிலைமையிலேயா இருக்கிறார்கள்? அதனால் அந்தந்த ஊரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை வைப்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 200 பள்ளிகளை மட்டும் எடுத்து 100 பள்ளிகளை ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் உள்ளனவாகவும், மற்றவை கல்லூரிகளிலே இணைப்பது பற்றியும் பேசப்படுகிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : நூறு பள்ளிகளில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் துவங்குவதாகச் சொல்லியதாகக் கூறினார்கள். யார் அப்படிச் சொன்னது என்பதை விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது குறுக்கிடுவது நல்லதல்ல. அவரவர்களுக்குப் பேசுகிற வாய்ப்பு வரும்போது, இவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அமைச்சர்கள் பேசும்போது வேண்டுமானால் விளக்கம் கேட்டுப் பெறலாம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : ஒரு கல்லூரிக்கு ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் கொடுத்து ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும் அதே போன்று ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் உருவாக்குவதைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியாததல்ல. டெஸ்ட் செய்து பார்க்கிறார். ஒன்று 100 உயர்நிலைப் பள்ளிகள்,

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 11]

100 கல்லூரிகள் என்று பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் கண்ட்ரோலிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கண்ட்ரோலிலும் வரும்போது இதற்கு ஒரு ஸ்டாண்டர்ட்டு, அதற்கு ஒரு ஸ்டாண்டர்ட்டு என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷனை கல்லூரிக்குக் கொடுத்து விடுவதால், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை திட்டவட்டமாக இருக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். புதிய திட்டத்தால் உயர்நிலைப் பள்ளியில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலையில்லாத சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நன்றாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆகையால் அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டப்படி நடப்பதற்கு அமைச்சர்கள் விடக்கூடாது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான காரியம். இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியான அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். வறட்சிப் பணி ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக அங்கே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசினார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி ஆளுநர் உரையில் ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மேற்கே பாய்கிற பல நதிகளைக் கிழக்கே திருப்பிவிட்டு, அதன் வாயிலாக மதுரை, நெல்லை, முகவை மாவட்டங்களுக்குப் பலனளிக்கும் வழிவகைகள் செய்யப்படுமென்று சொன்னார்கள். மிகவும் அற்புதமான திட்டம் அது. இருபது ஆண்டுக் காலமாகப் பலர் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் செயல்பட்டால் வானம் பார்க்கும் பூமியாக உள்ள அந்தப் பகுதி வளம் கொழிக்கும் பிரதேசமாக ஆகிவிடும். அதைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் இருந்திருந்தால் மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். கிராமாந்திரப் பகுதிகள் நகர்ப்புற அந்தஸ்தைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்படுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, அதை உருவாக்க என்ன திட்டம் இருக்கிறதென்பதை ஆளுநர், உரையில் குறிப்பிடவில்லை. அவற்றை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

மற்றொரு கருத்தை மெத்தப் பணிவோடு மேலான பரிசீலனைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். புதிதாகத் தமிழ்நாட்டு சர்க்காருக்கு அட்வகேட் ஜெனரலாக பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. வி. பி. ராமன் அவர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா வழியில் செல்கிறோம், அண்ணா வழியில் அண்ணாவளவும் தடம் மாறாமல் நடக்கிறோம் என்று சொல்கிற அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்; நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தமிழக அரசினுடைய அட்வகேட் ஜெனரலாக இருப்பவர் இந்திய அரசின் அடிஷனல் சொலிசிட்டர் ஜெனரலாக இருக்கும் போது தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைப்பதற்காக வாதாடியவர், மனித உரிமைகள் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவை, ஒரு கட்டுப்பாட்டில் அந்த உரிமைகள் அடைக்கப்படவேண்டும் என்று வாதாடியவர்

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அட்வகேட் ஜெனரலைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சபையில் இல்லாத ஒரு பொறுப்புள்ள நபரைப்பற்றிப் பேசுவது நம்முடைய சம்பிரதாயத்திற்கு, குறிப்பாக மேலவையின் சிறப்பான சம்பிரதாயத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.50)

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, அவையின் முன்னவர் அவர்கள் சபையில் இல்லாதவரைப்பற்றிக் குற்றஞ்சாட்டலாமா என்கிறார். நான் அப்படி குற்றஞ்சாட்டிச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அரசு நியமித்த குழுவின் உறுப்பினரைப்பற்றிச் சொல்கிறார். அவர்மீது தனிப்பட்ட முறையில் குற்றச்சாட்டு இல்லை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : 1967-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இங்கே ஆட்சி அமைந்தபோது 'அட்வகேட் ஜெனரல்' பொறுப்பிலிருந்து இவர் ஒதுங்கிக்கொண்டவர். அண்ணாவின் அரசியலைப் பிரதிபலிக்கிறோம் என்று சொல்கின்ற இவர்கள், ஜனநாயகமே வேண்டாம் என்பதின் அடிப்படையில் உச்ச நீதி

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 11]

மன்றத்தில் வாதிட்டவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். யாரை வேண்டுமானாலும் அரசு போடலாம். அரசின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவர்தான் அட்வகேட் ஜெனரலாக இருக்க முடியும். ஆனால் ஜனநாயகத்தின் கருத்துக்களை அவரால் பிரதிபலிக்க முடியுமா என்பதைத் தான் நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முடிவு அரசின் தீர்ப்பிற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, முக்கியமான பிரச்சினை. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல்பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், நகர மன்றங்கள் ஆகியவைகளின் தலைவர் பொறுப்புக்கு நேரடித் தேர்தல் வருமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு நல்ல அப்புதமான கருத்து. நாமெல்லாம் வரவேற்கத்தக்க கருத்து. நானும் ஊராட்சிமன்றத் தலைவராகவும், ஒன்றியத் தலைவராகவும், பிரதிநிதியாகவும் இருந்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்தக் கருத்தின் நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. தலைவர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து, உறுப்பினர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் வேறு கட்சியாக இருந்தால், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பதவியிலிருந்து இறக்குவது என்பது போன்றவற்றில் சட்டத்தில் பல சிக்கல்கள், குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் நன்றாகப் பார்க்க வேண்டும். ஊராட்சிமன்றத் தேர்தல்கள், ஒன்றியத் தேர்தல்கள் எல்லாம் ஒரு பொதுத் தேர்தலைப் போலத்தான். ஒரு தொகுதியில் இரண்டு ஒன்றியங்கள் இருக்க முடியும். தமிழ்நாட்டில் 330 ஒன்றியங்கள், நகர்மன்றங்கள் ஆகியவற்றிற்குத் தேர்தல் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வரும் என்று உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் தெரிவித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மரபுப்படி சட்ட மன்றங்கள் கூடுகின்ற நேரத்தில் அறிவிப்புகளை சட்டமன்றங்களில் தான், பேரவையிலோ, மேலவையிலோ சொல்ல வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆகவே ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தேர்தல்கள் வரும் என்று நம்புகிறோம்.

ஆனால் தேர்தல் வைப்பதில் ஒரு பாரபட்சம் தேவையில்லை. மற்ற ஊராட்சிமன்றங்களும், ஒன்றியங்களும், நகர்மன்றங்களும் தேர்தலில் ஈடுபடும்போது, இங்கே சென்னை மக்களை மட்டும் ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும்? அது அவசியமில்லை. ஆளுநர் உரையில் ஏதோ 'மஸ்டர் ரோல்' காரணமாக தள்ளிப் போடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு ஒத்துக்கொள்ள முடியாத வாதம். 'மஸ்டர் ரோல்' வழக்கில் ஈடுபட்ட ஒருசிலர் சர்வ

1977 ஜூலை 11] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். அது கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. அந்த ஒரு சிலருக்காக சென்னை மக்கள் ஜனநாயக மரபுப்படி காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது சரியில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகராட்சியில் தேர்தலைத் தள்ளிப் போடுவதற்கு அரசின் சார்பில் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் நாம் தெரிவித்திருப்பது அங்கே 'மஸ்டர் ரோல்' வழக்கு நடந்து வருவது என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, அங்கே ஏற்கெனவே எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளும் பொறுப்பில் இருந்த போது சென்னை மாநகராட்சியை 120 வட்டங்களிலிருந்து 150 வட்டங்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அதன்படி 150 வட்டங்களைப் பிரித்து, வாக்காளர்கள் பட்டியலைப் புதுப்பிக்கவேண்டிய நடைமுறை சிக்கல்கள் இருப்பதால் உடனடியாக நாம் தேர்தலை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறோம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : அப்படி ஒரு கருத்து இருந்தால் அதனை வரவேற்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய சந்தேகத்தைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. சென்னையில் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தல் முடிவிலும், சட்டப் பேரவைத் தேர்தல் முடிவிலும் இருந்த அரசியல் காரணமாக, இதில் அரசாங்கம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. இதில் ஏதேனும் அரசியல் உள்நோக்கம் இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். அப்படி இல்லை என்றால்—வார்டு பிரிப்பதில்தான் தாமதம் என்றால் நான் அதனை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படி இருந்தால்கூட, நிர்வாக இயந்திரத்தினை முடுக்கிவிட்டு, உத்தரவு போட்டால் முடித்துவிடலாம். அரசாங்கம் முயற்சித்தால் முடிந்துவிடும். இந்தியாவில் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெறுமா, முடியுமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருந்து, பின்னர் சட்டமன்றத் தேர்தல் வருமா என்பது ஐயப்பாடாக இருந்து இப்போது அந்தத் தேர்தல் களே நடைபெற்று முடிந்திருக்கின்றன. ஆகவே நம்முடைய மாநகராட்சிகளுக்குத் தேர்தல் வைப்பதில் எவ்வித சங்கடமும் இருக்க முடியாது. ஆகவே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள நீங்கள் இதனையும் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், சென்னை மாநகராட்சியுடன் மதுரை மாநகராட்சித் தேர்தலையும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 11]

சென்னை மாநகராட்சியில் மேயர் பதவிக்கு “communal rotation” அதாவது வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது. அந்த முறை மதுரையில் இல்லை. அதையும் நீங்கள் அருள்கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: சென்னை மாநகராட்சியினுடைய மேயர் தேர்தல் என்பது சட்டப்படி ஒவ்வொரு சாதிக்கும் என்று கொடுக்கப்படுவதல்ல. அது ஒரு சம்பிரதாயம் “It is an accepted convention” அவ்வளவுதான். எல்லோருக்கும் ஒரு வாய்ப்பு தரப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நடைமுறையினை நாம் பின்பற்றி வருகிறோம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: பொறுப்பேற்றிருக்கும் அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தில் உறுதியும் நம்பிக்கையும் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இங்கே நிதியமைச்சர் இருக்கிறார். அவர் ஒருமுறை தியாகராயர் கல்லூரியில் பேசினார். அவரை அழைத்து நாங்கள் கூட்டம் நடத்தும்போது டெல்லிவாதிகளால் மாண்புமிகுப்படுத்தப்படும் ஜனநாயகத்தை நம்முடைய தமிழகம்தான் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று கூறினார். அந்த உணர்வு அவருடைய இரத்தவோட்டத்தில் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே ஜனநாயகம் ஒரு துளி அளவிற்காவது சோரம் போகக் கூடிய நிலை வருமாலை, அப்போது உங்களுடைய குரல் அங்கே இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நீங்கள் அதிலே ஏமாந்துவிடக்கூடாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறியாளர்களுடைய பிரச்சினை. எங்களுடைய கட்சியின் உறுப்பினர் திரு. திராவிட மணி அவர்கள் நேற்று அது பற்றிக் கூறினார்கள். இன்றைக்கு அருப்புக்கோட்டையில், திரு. வில்லிப்புத்தூரில் நூற்றுக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் உறுப்பினர் அவர்களுடைய பேச்சில் குறுக்கிடுவதாகக் கருத வேண்டாம். இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பது கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம். நாம் எல்லோரும் ஒரு விஷயத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கவர்னர் உரை என்பது ஒருசில கொள்கை விளக்கமே தவிர, ஒரு அட்சியினுடைய முழுமையான அத்தனை திட்டங்களையும் அதிலே அறிவிக்க

1977 ஜூலை 11] [திரு. கே. இராஜாமுகமது]

வேண்டுமென்பதில்லை. நெசவாளர்கள் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் அரசு மிகப் பெரிய அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நெசவாளர் பிரச்சினை என்பது ஏதோ இன்று நேற்று தோன்றிய பிரச்சினை என்று கருத வேண்டாம். "It is a chronic problem. We are actively considering how to tackle the problem"

என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தது போல் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டும் இந்தப் பிரச்சினை இருப்பதாகக் கருத வேண்டாம். அரசு இதில் போதிய அக்கறை செலுத்துகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தக் கைத்தறித் துறைக்கு ஒரு தனி அமைச்சரையே தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நியமித்திருக்கிறார் என்பதையும் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: நீண்ட விளக்கத்திற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கோரிக்கை எல்லாம் அங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்ற துணிகள் எல்லாம் விற்பனை செய்யப்பட்டால்தான் அங்கேயுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்ததாக ஆகும். அவர்கள் எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல், கூலி கிடைக்க வழி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்ற துணிகளை விற்பதற்கு, அதற்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் காணுவதற்கு அரசு உடனடியாக முடிவு செய்தாக வேண்டும். முடிக்கும் நேரத்தில் எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி கூறும்போது, உங்க ளிடம் ஏழைகள் நிரம்ப எதிர்பார்த்து இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஏமாற்றி விடாதீர்கள். கொந்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்களை நிறைவு செய்ய திட்டங்கள் உருவாக வேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்கள் கண்ணீர் துடைக்க ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைத் தீட்டுங்கள். உங்களுடைய திட்டங்கள் நாட்டு மக்கள் மத்தியில் பலன்தரத்தக்க திட்டங்களாக அமையுமானால் எதிர்க்கட்சி என்றில்லாமல், அண்ணாவின் கனவுகளை நிறைவேற்றும் திட்டங்களாக உங்கள் திட்டங்கள் இருந்தால் அதை வரவேற்போம் என்று கூறி, வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எல். பலராமன்: துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையில் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்காக நன்றி கூறி—இங்கே புதிய அரசாங்கத்தினை அமைத்து, முதலாவதாக தங்களுடைய ஆட்சி

[திரு. எல். பலராமன்]

[1977 ஜூலை 11]

யின் கொள்கையாக, இந்த அவைக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் வைத்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, மக்களும், மற்றவர்களும் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு, அதாவது புரட்சிகரமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, ஏமாந்த நிலையில் இருப்பதைத் தான் பார்க்கிறோம். ஆனால் குறிப்பாக அவர்கள் நேர்மையும், திறமையும் கொண்டதோர் ஆட்சியை அமைப்போம், எல்லா நிலையிலும் லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்போம் என்ற சபதத்தை முதலாவதாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லஞ்ச ஊழலை எப்படி ஒழிக்கப் போகிறார்கள் என்ற நிலையைப் பார்க்கும்போது, அது சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய அநீதி என்று கருதினாலும், அதை ஒழிப்பதில் அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் இருந்தால் தவிர, அதை ஒழிக்க முடியாது என்ற வாதத்திற்கு நாம் வந்தாலும் அதை ஒழிப்பதில் தீவிரம் காட்டுவோம் என்ற நிலைக்கு வந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். அது மேலும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு, மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் இதிலே கிராமப்புற மக்களுக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய திட்டங்களைச் செய்கிறோம் என்று மேல்நோக்கோடு சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர தெளிவாக இல்லை. அமைச்சர் அதனை வரப் போகிற பட்ஜெட்டில் தெரிவிப்போம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் ஒரு புரட்சிகரமான சமுதாய மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான ஒரு நிலையை கிராமப்புற மக்களுக்கு வழங்குவதற்கான நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5.00)

கிராமப் பகுதி மக்கள் உங்கள் ஆட்சியை விரும்பினார்கள். அதனால்தான் அதிகமான வாக்குகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுடைய வளர்ச்சிக்கு, வாழ்வுக்கு வழி காட்ட வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாகவுள்ள திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தல்கள், நீர்ப் பாசன வசதிகள் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நிலையானாலும், உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் எந்தமாதிரி நீர்ப்பாசன வசதிகள் அமைக்கப்படுமென்பது பற்றி நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரும்

1977 ஜூலை 11]

[திரு. எல். பலராமன்]

நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெளிவாகக் கூறுவார்களென்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு கிராமப் புறங்களிலே குடி தண்ணீருக்குக் கூட கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றனவென்று இந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே பாசன வசதிகளைப் பொறுத்து எந்த மாதிரி பாசன வசதிகள் அமைக்கப்படுமென்பது பற்றிக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரண பாசன வசதி, மத்திய தரப் பாசன வசதி என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவைகளைப் பெருவாரியாக எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமென்றால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான உணவு தானியங்களை அந்த மாவட்ட விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிறார்களென்றாலும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு ஆழமான கிணறுகளைத் தோண்டி, பயிரிட்டு, இந்த நாட்டிற்காக, நாட்டு மக்களுக்காகத் தாங்கள் துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகமான பாசன வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இதற்கு முந்தைய அரசாங்கம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் நீர்ப்பாசன மாநாடு என்று கூட்டி, ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்று இதுவரையிலும் தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டம் இன்றுவரையிலும் பரிசீலிக்கப் படாமல் உள்ளது. இந்த அரசாங்கம் அந்தத் திட்டங்களைப் பரிசீலித்து அமல்படுத்த வேண்டும்; அதைச் செயல் திறனுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் பல திட்டங்கள் அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அமிர்தி நீர்ப்பாசனத் திட்டம்; பாலாற்றில் ஒரு திட்டம்; தென்பெண்ணை ஆற்றில் சில திட்டங்கள் என்று பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் அந்த மாவட்டத்திற்கு நிறைவேற்றித் தந்தால் அந்த மாவட்ட மக்கள் மேலும் உற்சாகமாகத் தங்கள் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதோடு இந்த நாட்டு மக்களுக்காக அதிக உணவை உற்பத்தி செய்து தருவார்களென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அத்தியாவசியத் தேவையான உணவு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கக்கூடிய நிலையிலே. அதற்கு அவர்களுக்கு வழிவகை செய்து தர வேண்டும். மேலும் மத்திய தரக்களை ஒழிப்போம்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1977 ஜூலை 11]

என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்பவனுக்கும், வாங்கி உண்பவனுக்கும் மத்தியில் யாரோ ஒருவன் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கக்கூடாதென்றாலும், அதை எப்படி ஒழிப்பது என்பதில்தான் எல்லோரும் வழக்கி விழுகிறார்கள். அவர்களால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அனைத்துப் பண்டங்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை ஒழிப்பதில் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டும். மத்திய தரகர்களை ஒழிப்பதற்காக என்னென்ன திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோமென்பதை நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறுவீர்களென்று நம்புகிறேன். தங்களுடைய வாழ்க்கை வசதியைக்கூடப் பாராமல், இந்த நாட்டு மக்களுக்காக உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கவும், சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வாழவும் மத்தியத் தரகர்களை நீக்க இந்த அரசாங்கம் நல்லதொரு வழியைக் காணுமென்று நம்புகிறேன்.

கிராமங்களில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் விநியோகிக்கப்படுமென்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்றாலும், கடந்த காலத்தில் எப்படி வழங்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்து, நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும். ஒழுங்கான முறையில், சீரான முறையில் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும்.

கிராம மேம்பாடு திட்டம் என்ற தலைப்பில் குடி தண்ணீர் வசதி, மற்றைய வசதிகள் எல்லாம் செய்து தருவோமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்துச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவைகள் இப்போது செயலற்று இருக்கின்றன. அவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டால் தான் கிராம மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தர முடியும். ஒன்றியங்களை எந்த அளவுக்கு ஊக்குவிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு கிராமங்களுக்கு நன்மை செய்பவர்களாவோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

காந்தியத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவோமென்று ஒரு வாசகம் கூறியிருக்கிறார்கள். காந்தியத் திட்டங்களில் நம்பிக்கையுள்ள இந்த அரசாங்கம் கிராமப்புற மக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய திட்டங்களைச் செயலாற்ற வேண்டுமென்றால், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்

1977 ஜூலை 11]

[திரு. எல். பலராமன்]

கூடையும், ஒன்றியங்களையும் மீண்டும் செயல்படவைத்து, காந்தியடிகள் கண்ட ராம ராஜ்ஜியத்தை அமைக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களையும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களையும் உருவாக்கி, மக்களுக்கு அவைகள் சேவை செய்யக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டால்தான் நீங்கள் கூறும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இணைப்புச் சாலைகள் போடுதல், குடிநீர் வசதி செய்து தருதல் போன்ற காரியங்களுக்காக அதிகமாகச் செய்வது எல்லா அரசாங்கங்களின் வாடிக்கையாகும். அந்தக் கஷ்டங்களை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பது எப்படி என்பதை ஆராய்ந்து, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஏதோ தாற்காலிகமாக லட்சக் கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் ரூபாய்களைச் செலவழிக்கிறார்களே தவிர ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரத்தை இன்னும் காண முடியவில்லை. எனவே நிரந்தரப் பரிகாரம் காணும் சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் குடிநீர் கெட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதோடு பாசன நீரும் கெட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதற்கெல்லாம் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் தான் காரணம். இதை விவசாயிகள் உணர்ந்து, அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது போன்று, குடிநீர் தருகின்ற காவிரி ஆற்றிலும் சர்க்கரை ஆலைகளின் கழிவு நீர் வந்து விழுவதால் நீர் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறதென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடிநீர் கெடக்கூடிய கழிவுநீரை வெளியேற்றும் தொழிற்சாலைகள் இருப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். குடிநீர் கெடக்கூடிய இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்த்தி செய்வதென்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் உடனடியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒன்றிரண்டு நபர்களின் லாபத்திற்காக, கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய உடல் நலம் பாதிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லட்சோபலட்சம் ஏழை எளிய மாணவர்கள் படித்து விட்டு வேலையில்லை என்ற நிலை இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு ஈதிர்காலத்தில் என்ன வேலை தரப்படுமென்பதைக்கூட நிர்ணயிக்க முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை என்றாலும், புதிதாக அமைந்திருக்கும் இந்த அரசாங்கம்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1977 ஜூலை 11]

கத்திடமிருந்து ஏழை, எளிய மாணவர்கள் நிறைய எதிர்பார்க்கிறார்கள். புதிய அரசாங்கம் வந்துவிட்டது, நமக்கு வேலை கிடைத்துவிடுமென்று அவர்கள் ஆவலோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன திட்டத்தினை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கான விளக்கத்தை ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே காண முடியவில்லை. அவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு விவசாய மக்களாக இருந்தாலும், 10-வது வகுப்பு முதல் பட்டப் படிப்புவரை படித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும் கூட சாதாரண வேலை கிடைக்காத அவல நிலையைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு வேலை வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறார்களென்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தெளிவான தொரு கொள்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புற மக்கள் வாழ்வதற்கான, படித்த பட்டதாரிகள் வாழ்வதற்கான வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. அறிவழகன் தலைமை)

(பிற்பகல் 5-10)

கிராமப்புறங்களிலே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இங்கே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கிராமங்களிலே வீடுதோறும் நாங்கள் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தித் தருவோம் என்று பேசியதாகப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தேன். வீடுதோறும் தொழிற்சாலை வருவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பத்திரிகை வாயிலாக கிராமப்புறங்களில் வீடுதோறும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தருவோம் என்று பேசியிருப்பதாக அறிந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். தயவுசெய்து உறுப்பினர் அவர்கள் தவருண தகவலைத் தரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன்: நான் அறிந்தவரை வீடுதோறும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தருவதாக ஒரு வாக்குறுதியை கடற்கரைக் கூட்டத்தில் பேசும்போது தந்திருப்பதை அறிவேன். வீட்டுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை வந்தால், அது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாங்களும் உறுதுணையாக

1977 ஜூலை 11] [திரு. எல். பலராமன்]

இருப்போம். அதனால் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு எல்லாம் நல்ல வேலைவாய்ப்புக்கள் ஏற்படும். மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கான ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்படும். இந்த நிலைமையை உணர்ந்து கிராம மக்களுக்கு ஏற்ற வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களை அரசு உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மதுவிலக்குக் கொள்கை. நாங்கள் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்துவோம் என்று அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களிலே மதுவிலக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்று சந்தேகப்படுகின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கள்ளச்சாராயம் வீதிகளில், தெருக்களில் வரிசையாக விற்கப்பட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. எந்த மாவட்டத்திலும் பரவலாக வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்பாக அறிக்கைகள் கூறி நாங்கள் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல் படுத்துவோம் என்று அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு சாத்தியமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யவேண்டும். நாங்களும் அதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க உறுதுணையாக இருப்போம். நாங்கள் அத்தனை பேரும் ஒத்துழைப்புத் தருவோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதை அரசு நல்ல முறையில் அமல்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் இந்த அவையில் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

வாக்களித்த மக்களுக்கு நல்ல தொழில்களை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, மேலும் வரப்போகும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வு வளம்பெற, வழிவகுக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

* THIRU D. V. D'MONTE : Mr. Vice-Chairman, Sir, I am gratified to note that Government have given very high priority to rooting out corruption and streamlining the administration to making it more responsive to the needs of the people. It is a truism to say that the administration as it exists is ill-equipped to deal with the many complex problems that face any administration. To cite an example, there is the Government policy to reduce the rates of meals in hotels, which are utilised by

[Thiru D. V. D'Monte]

[11th July 1977]

office-goers and others. The handling by the Government was half-hearted with the result that hotel managements were able to get around and even go against the regulations framed by the Government. The same is true with regard to display of prices at stores and shops. I say that very high priority should be given to streamline the administration so far as the weaker sections are concerned. I think that it requires the first priority and only in this way true socialism can be practised.

Coming to Prohibition, I must say that any drastic measures or deterrents by law can only produce bad effects. I would say that a total sociological revolution is a prerequisite to bring about changes in the drinking habits of the people. The biggest bugbear for us is that in spite of Prohibition, the illicit trade flourishes with the connivance of corrupt officials. Illicit liquor is freely available even today. People take to it only because it is cheap and no other drink is available. Illicit industry also flourishes with the help of many thousands of toddy-tappers who were thrown out of work. Naturally, they take to this as part of their job. Today it is a tragic fact, Sir, that much of our younger people have taken to drinking. In spite of the Prohibition rules as they now exist, many of our young people have taken to drinking hard liquor. So, dealing with Prohibition is a very complex affair and any high-handed policy will only bring counter-productive effects. I cannot see any self-respecting person going to the extent of calling himself an addict or alcoholic just to qualify for a permit. I would say that the alcoholic and addict will not require permits. They would need medical attention and they would need assistance from institutions like the Alcoholic Anonymous. Unfortunately such institutions do not function at all in our State. Today, Sir, the enemies of society are not drunkards. They are black marketeers, profiteers, the food adulterators, the counterfeiters. . . .

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, may I know what the policy of the Janata Government regarding Prohibition is?

THIRU D. V. D'MONTE: Sir, the policy of the Janata Government is exactly on the lines I am expounding. It is for Prohibition and. . . .

1977 ஜூலை 11]

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, the policy of the Governor of this State seems to be different from what is being expounded by the hon. Member Thiru D'Monte who is a member of the Janata Party.

THIRU D. V. D'MONTE: Sir, I only say that permits are not necessary for these people because they need medical attention more than anything else. When all these people are let loose to play havoc, any drastic measures can be devastatingly counter-productive. Now, in regard to the new rules that have been framed, I find that Stipendiary Civil Surgeons alone are authorised to issue certificates on medical grounds. I would like to know on what technical and medical grounds Stipendiary Civil Surgeons alone are authorised to issue these certificates. I would like to know what the position of Private Medical Practitioners, Honorary Civil Surgeons and Assistant Surgeons is. Now, if we are to consider drastic measures for Prohibition, I for one am fully in line to support the policy as far as Prohibition is concerned. But we have to consider the effects of cigarette-smoking which is harmful not only to the person who smokes but also to all the people around him. We must also consider betel-chewing. According to knowledgeable experts, the incidence of oral cancer is largely among people who chew-betel nuts and largely, I would say in South India alone.

[பிற்பகல் 5-20]

Sir, I would now like to turn to another matter and that is the Social Service Department and our Hon. Lady Minister is here. Animal Husbandry forms part of the Social Service Department. Animal Husbandry is otherwise called Animal Agriculture and in the Centre, it is linked with the Agricultural Department. Animal Husbandry employs about 70 per cent of our people and largely the small farmers, marginal farmers and landless agricultural labourers. These people who come from the lowest educational and economic strata should be provided with adequate Government assistance to enable them to undertake modern methods of animal husbandry and undertake it as a business and not as a way of life. The Tamil Nadu Animal Husbandry Department has long been considered as one of the finest Departments in the country both in organisational and in developmental

[Thiru D. V. D'Monte] [1977 ஜூலை 11]

work. Unfortunately, for certain reasons, from about 1969, the entire organisational set-up has changed and our livestock has been destroyed.

I would like to touch on another matter and that is about animal related diseases. The diseases communicated by animals to man, such as rabies, tuberculosis, anthrax and Brucellosis. It is the opinion of the F.A.O. and W.H.O. of the United Nations that this should be handled by Veterinary Public Health Organisation which should work in line with the medical Public Health Organisation. This would certainly be a good incentive to locate and eradicate animal related diseases.

One more point and I have done, Sir, I find that no reference is made in the Governor's Address to very important matters with which our State is very much concerned, particularly Neyveli Second Mine Cut, which would assist our thermal Power requirements and also the Salem Steel Plant which, I understand, is begged down with difficulties. I feel that these are matters that need the urgent attention of the Government. No doubt, the Government have just come and they may require some time to settle down. I have done, Sir,

*THIRU G. R. DAMODARAN: Mr. Vice-Chairman, Sir, I think it will be in tune first to pay tribute to the new Government, the Chief Minister and his team looking very dynamic and with a certain amount of innovative spirit. Therefore, I do offer a welcome and wish them all the best in their endeavours to carry out all the principles, policies and plans very successfully during the coming five years. Indeed it is with very great pleasure that I participate in this discussion on the Governor's Address.

While the Governor's Address contains certainly almost all important and relevant problems and the Government seem also to appreciate and attach very great importance to the solution of the problems, economic problems and educational problems, I particularly appreciate the emphasis that is given to rural development in the Governor's Address. At the same time, Sir, I cannot help feeling a certain amount of disappointment at the glaring omission in the Address of the general policy concerning educational re-organisation.

1977 ஜூலை 11] [Thiru G. R. Damodaran]

Here, I would like to refer to the most popular re-organization in the educational structure about which we have been discussing for the last two or three years not only in our State but throughout the country. Sir, it has been decided a long time back, even during the existence of the previous Government which we had before the President's Rule on the recommendation of a High-Power Committee that the implementation of 10 plus 2 plus 3 educational system should be carried out in a planned measure and in stages. I have had the opportunity of serving on that Committee, Sir, and the decision was that although during the transition period, certain amount of co-existence of the Pre-University Class in the Colleges and the Plus Two Higher Secondary classes in the Schools was necessary under no circumstances the Higher Secondary Classes should be established in the Colleges for various important socio-economic reasons relevant to the rural people and poor people. It was definitely recommended—it was rather a strong recommendation—that as far as possible during the course of a five-year period, a number of High Schools must be upgraded as Higher Secondary Schools, without disturbing the teachers, without creating any problems to the existing teachers and without throwing any teacher out of employment. At the same time, another recommendation was that steps must be taken to re-train through Refresher Courses the existing teachers so that they might be able to handle the Higher Secondary classes on the new subjects that were likely to be found in the syllabus. Now the Board of Higher Secondary Education has prepared a syllabus for the Higher Secondary class and circulated the same for public opinion. Meanwhile we learnt through some sources that 100 schools were to be upgraded into Higher Secondary Schools and at the same time 100 Colleges were to be permitted to have Higher Secondary Classes, the Higher Secondary classes being affiliated to the Board of Higher Secondary Education. Perhaps this is only a temporary move. I for one would not like to see the Higher Secondary classes in the College at all, Sir. If you have them in the Colleges, it will create an enormous amount of problems to the rural people. The children in the village areas where there are no Colleges because most of our colleges are in the urban towns and cities have to lose the opportunity of going for higher education. They will have to spend a lot of money in getting admissions in the Colleges and at the same time getting admission in the hostels.

[Thiru G. R. Damodaran] [1977 ஜூலை 11]

(பிற்பகல் 5-30 மணி)

We do know how poor our village people are. While we are talking on the one side about the emphasis on rural development without proper education, without proper amenities and facilities for the rural people to take themselves to learn the skills and arts through education, we may perhaps not be able to bring up our rural people and build their abilities. In fact, in the end, we will find only empty villages and over-crowded urban slums. I do hope this is only a temporary measure and I do hope that the idea of continuing the Higher Secondary course in the Colleges will be gradually given up and as many schools as are needed will be upgraded to Higher Secondary courses provided with as many vocationalised variety of courses and arts courses as possible.

Sir, the other important thing to which I am sorry to draw the attention of the Government is that nothing has been mentioned about the medium of instruction at the College level. We are talking about our language. The Governor's Address also mentions about the translation of classical books in Tamil. But, at the same time, it does not contain any information or suggestion about the steps that we should take to write and translate as many text-books as are needed for the Higher Secondary and Under-graduate courses in Tamil. We are all committed to Tamil becoming the medium of instruction and medium of education. I want to make an explanation here so that people do not misunderstand me that I am against English. I am very fond of English. English must be learnt as a language. We can all learn English as a language which is sufficient for us to serve as a link-language or to use it for obtaining higher knowledge wherever we like. This problem of having a foreign language as medium of instruction exists only in one country in the world, if not in two countries in the whole world. This enormously affects our educational productivity, our productivity in research, our productivity in various industries and our productivity in agriculture also. If all the teaching and research work in Agricultural Science is done in English, how can we expect a student of Agricultural Science to come back to his farm and apply his knowledge to make use of the land to produce more food? It is a very important and relevant question and I am sure the Government will consider this as a very important point and also take steps—although there may be financial difficulties—

1977 ஜூலை 11] [Thiru G. R. Damodaran]

to encourage Tamil becoming a medium of instruction in the State and English as a compulsory language-subject throughout from the First class till the Under-graduate stage. This is generally the view of the Universities also nowadays.

Sir, we have been hearing about the implementation of the University Grants Commission scales in respect of the teachers of colleges, for a very long time. Actually, the University Grants Commission took a decision and they have come forward to pay, I think, 80 per cent of the difference in the salaries for the first five years subject to the condition that the State Government accept the implementation of the University Grants Commission scales of pay for all the teachers. Now, only some of the teachers in Universities are getting the University Grants Commission scales. We have been reading in newspapers that a Committee has been appointed and we understand that the Committee has completed its work. I do not know if the Committee has Minister. Many States have paid University Grants Commission scales of pay to the college teachers with the result that we in Tamil Nadu are losing some of our best teachers because of the higher scales of pay that are given in other institutions. I do hope our Government will take a decision that the University Grants Commission scales can be implemented soon.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, may I bring to your knowledge that the Treasury Benches seem to be almost empty?

THIRU G. R. DAMODARAN: Sir, I am also sorry to find that. I would particularly request the Hon. the Finance Minister who is here to give consideration to the implementation of University Grants Commission scales of pay to the College teachers.

Sir, we have been looking forward to the establishment of the University of Science and Technology at Madras. This thing has been going on for a very very long time. We are told that it is held up at Delhi for various reasons. I was in Delhi recently and I got information from reliable authorities that they had cleared it. While many small towns in other States are starting Universities and getting all the University Grants Commission funds, it is rather unfortunate that we are losing that

[Thiru G. R. Damodaran] [1977 ஜூலை 11]

money by not starting the University. Of course, it is going to be a committed expenditure for the Hon. the Finance Minister for the next few years. But I would like to emphasise that the establishment of the University of Science and Technology is very very important because in days to come we are going to have shortage of energy and resources with added population explosion and talent. These are all very major problems. We are going to need large numbers and varieties of Engineers of very high standard. We need radical, challenging and innovative changes, particularly in our technical institutions both at the higher level and at the technician and skilled craftsman level. We should be prepared to produce all the Engineers necessary and give them ample opportunity with proper management, administration and resources management. Our biggest resource is our population. We ought to know to manage them and how to give them opportunities to do their best. Therefore, only science and technology, learnt well, taught well, practised well and applied for constructive purposes, is going to solve all our problems.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

Sir, nowadays a large number of Engineers are already working in the P.W.D. and various Boards. We have many Chief Engineers. But then, I would like to add, in the presence of the Hon. the Minister for Public Works that many of us are not quite happy with the opportunities that are given, particularly to younger Engineers by Chief Engineers. I have no complaints to make about the Chief Engineers; but we need enormous amount of changes in the structure of administration in all the engineering areas.

There is a TWAD Board and there is a Groundwater Cell who are saying that we have exhausted almost all surface-water available in most of the districts in our State. But they have not given any solution as to what to do except making a recommendation—this is what I heard and if I am wrong I would like the Hon. Minister to correct me—to the Electricity Board not to give any connections because if connections are given the underground water would be exhausted. That is the remedy and solution given by the Groundwater Cell.

1977 ஜூலை 11] [Thiru G. R. Damodaran]

After all, we need water. We know our rarest commodities and shortages are two—Water and Energy. One is water management and the other is energy management. We are all happy that yesterday our Hon. Chief Minister and the Hon Minister for Public Works went to Karnataka and they are trying their best to get water. We should do everything possible and have our own system whereby we will be able to conserve our energy. With these few comments, I do wish and I do hope that the Budget will contain solution to some of these very important problems—energy problem, water problem, water management and all these things and at the same time, close the gap between the haves and the have-nots. We are also bounded on the one side by poverty and on the other side, by ignorance. Our education system must go through radical changes. Therefore, I would like to take the opportunity of wishing the Government all the best and look forward to their success in providing a very good budget, plan and implementation. Thank you.

* **THIRU P. YELLAMANDA:** Hon. Deputy Chairman, Sir, I would like to make a few comments on the Governor's Address to the Joint Session of the Legislature. Sir, in moving the Motion of Thanks for the Governor's Address, the hon. Member Thiru Arivazhagan has clearly stated that the new Government has assumed office in the path of our late Anna who was the Chief Minister of Tamil Nadu. Now what is the path of Anna? What are the ideals, what are the cherished ideals that he stood, lived and died for? You all know Anna was the champion of the cause of the common man, particularly the weaker sections of the people, the vulnerable, the suppressed, the oppressed and the down-trodden dumb millions of the society and he aimed at the betterment and upliftment of those people through various beneficial measures. Anna wanted to secure for them political, social and economic equality. Anna believed in dignity of labour and in liberty, equality and fraternity of all human beings irrespective of caste, colour, creed, etc. To achieve these objects Anna waged a war throughout his life and ultimately he came to power. When he was about to implement all these schemes, the cruel hands of death snatched him away from the midst of Tamil Nadu people. Anna is no more with us, but the cherished ideals of Anna are with us. To fulfil the ambition of late Anna, to fulfil the dreams of late Anna, the

[Thiru P. Yellamanda]

[1977 ஜூலை 11]

party which has been voted to power in the name of Anna, has not come forward with any concrete beneficial measures. After a careful study of the various subjects mentioned in the Governor's Address, I find there is no concrete, substantial measure for the development, prosperity and progress of the weaker sections. It is nothing but a routine and usual Address.

Sir, I would like to bring to the attention of the hon. Members how the previous D.M.K. Government had given top priority to the welfare of the weaker sections by introducing and implementing vigorously various monumental welfare schemes for the benefit of the weaker sections, such as the Slum Clearance Board, the Harijan Housing Development Corporation, protection to destitute widows, abolition of the appointment of archakas of a particular caste and the appointment of Harijans as Trustees. These schemes have earned the reputation of the whole country, and particularly the Slum Clearance Board had won world-wide reputation. An important feature which has not been introduced or implemented anywhere in India except in Tamil Nadu during the rule of the D.M.K. is the abolition of appointment of Archakas of a particular community and the appointment of Harijans as temple trustees. Sir, in this connection, I say emphatically that we, the Harijans, have been segregated and we are living on the outskirts of villages even today. We have been neglected, we have been boycotted from so many things in the community.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, the particular legislation has been struck down by the Supreme Court. I want to know what had happened afterwards.

THIRU P. YELLAMANDA: Even though the Supreme Court has struck it down, I was pointing out the aim of the D.M.K. Government. It is unfortunate that it had been struck down by the Supreme Court.

Another important scheme was the Harijan Housing Development Corporation through which the D.M.K. Government had given 39,389 houses. All these schemes aimed at the betterment and development of the weaker sections. Sir, I am requesting and urging the present Government to continue all these schemes in the interests of the poorer sections of the society.

1977 ஜூலை 11] [Thiru P. Yellamanda]

It is needless to talk about the problem of the N.G.G.Os. since it has been brought to the notice of our Hon. Chief Minister. Their demands are that they should be given Dearness Allowance on a par with the Central Government employees and that they should be given Rs. 10,000 at the time of their retirement. Nothing has been mentioned in the Governor's Address about any of them. I hope, with humanitarian outlook, our Hon. Chief Minister will do at least something for these N.G.G.Os. in the coming Budget session.

Coming to paragraph 13 of the Governor's Address, regarding the tackling of the twin problems of poverty and unemployment, I appreciate the point. At the same time, I want to say a number of Harijans have registered their names in the Employment Exchanges and even after five years, they have not been called for interviews. I am requesting and urging our Hon. Chief Minister and other Ministers to give consideration to the problem of unemployment among Harijans, because after the completion of College education, they have not been able to secure employment and their families are put to much hardships.

Sir, coming to the last but not the least, the burning, pivotal, crucial issue is State Autonomy. Usually in the Governor's Address, we find mention about cordial relationship between the Centre and the State. Now what sort of cordial relationship should be maintained with the Centre? This is a burning issue before the people, politicians and the administrators. Sir, the Centre is controlling almost all the subjects, although the Constitution of India envisages the Union, the State and the Concurrent Lists. For each and everything, the State has to depend upon the Centre. For example, even for the minimum requirements of the Tamil Nadu people, we have to wait upon the Centre for its decision. It is not conducive for the Centre to control all these subjects and have them under their control. If they allow some subjects mentioned in the Constitution, like Agriculture, Education, etc., under the complete control of the State, then only the State can deliver the goods to the masses. But, unfortunately, the Centre even now is controlling almost all the subjects. The Centre should keep only Defence, Finance, Communications, etc., but it should not control all the subjects. The previous D.M.K. Government asked for "Maanila Suyatchi", that is, State Autonomy.

[Thiru P. Yellamanda] [1977 ஜூலை 11]

But unfortunately due to the dictatorial attitude of the then Central Government we have not achieved our goal. Now, I am very glad, the present Government.....

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I would like to state that the Rajamannar Committee's Report which has been approved by the then D.M.K. Government has not said that only Defence, Foreign Affairs and Finance should be with the Centre and that the other subjects should go to the State. Their State Autonomy is not what the hon. Member is now expounding.

THIRU P. YELLAMANDA: Sir, now I am speaking according to the Constitution. The Federal Constitution guarantees that the State should have complete control of certain subjects. The unitary and federal features are there and taking advantage of the unitary feature the Central Government is controlling and the State Government has become a beggar before the Centre. Suppose we want to give food and water, should we write to the Central Government and should we wait for the decision of the Central Government?

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, these may be the sentiments expressed by the hon. Member. I only wish to inform him that the kind of State Autonomy that the previous Government wanted is something different from what the hon. Member wants at present.

THIRU P. YELLAMANDA: Sir, by State Autonomy I mean more powers to States but not a separate State.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir, I want to know whether the Constitution has been accepted by the hon. Member or whether he has rejected it.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அங்கத்தினர் அவர்கள் பொதுவாக விஷயத்தைச் சொன்னார்கள்.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir, the Constitution is very important for each and everyone.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதில் சிக்கல்கள் இருப்பதால் கேள்விக்கு விடை கூறவில்லை.

1977 ஜூலை 11]

THIRU C. V. RAJAGOPAL: It is a very difficult task.

காண்டி முயற்சுனில் உள்ள சிக்கல்களை நீக்க வேண்டும்.

THIRU P. YELLAMANDA: So, Hon. Deputy Chairman, Sir, I mean a more powerful State but not a separate State for Tamil Nadu. Certain subjects should be under the control of the State Government and then definitely the State can deliver the goods. That is my opinion. Anyhow, Sir, our present Government have come forward to deal with the same subject in the same spirit. In the near future, our Government will move in the matter and definitely we are going to deliver something in this subject also.

Sir, regarding local self-Government and rural development, I want to give some suggestions because there is uncertainty about the Corporation Election in the near future. Some of the problems of sanitary workers who form an integral part of the Corporation are there. Though their work forms an integral part of the Corporation, though they are doing an essential service, they have been denied the pensionary and other benefits, though the same thing has been granted to Class IV like Peons. So, I am requesting and urging upon our Hon. the Local Administration Minister to give pensionary benefits to these workers also. In the Emergency period, the death Relief and other monetary benefits given to those people were delayed unnecessarily and for settlement these workers were put to hardships. I am also requesting our Hon. Minister to probe into the matter and settle it early. With these suggestions I am concluding my speech. Thank you, Sir.

*திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழக மக்களிடம் இருந்து பெருவாரியான வரக்குகளைப் பெற்று அரசு அமைத்துள்ள அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், முதலமைச்சர் பதவி ஏற்று இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும், அவருடைய அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றிருக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் அவர்களுடைய வெற்றிக்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும், அவர்களுடைய முயற்சி சிறக்க என்னுடைய

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஜூலை 11]

வாழ்த்துக்களையும் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முயல்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரை தொடங்கும் முன்பே முதல் கட்டமாக லஞ்ச ஒழிப்பு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த லஞ்ச ஒழிப்பு என்பது உண்மையிலேயே எல்லோராலும் வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாக இருந்தாலும், மக்கள் மத்தியிலே இது வெகுவாக வேருன்றிவிட்ட காரணத்தினால், ஒரு அரசாங்க அலுவலர் அல்லது அரசாங்கப் பணி ஏற்றுக்கொண்டவர் ஒரு பணியைச் செய்து முடிக்க அவர் பெறும் ஊதியத்தைத் தவிர ஏதாவது கிடைத்தே ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே வெகுவாக உள்ளதனால், இதை அகற்றுவது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. இந்த நல்ல முயற்சி நிச்சயமாக வெற்றி பெறும்— வெற்றி பெற அனைவரும் ஒத்துழைப்புத் தருவோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்களுடன் உறவு, சகஜமானதாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுபற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களுடன் நல்ல நட்புறவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் நம்முடைய உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியதைப் பெற முடியாத அந்த உறவு நீடிக்க வேண்டுமா? இங்கே அதற்குத் தீர்வு காண வேண்டாமா என்பதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டும். நட்புறவு என்பது நம்முடைய முட்டாள்தனம் என்று மற்றவர்கள் கருதக்கூடாது. ஏனென்றால் அண்டை மாநிலத்திலிருந்து காவிரி நீர்பற்றி மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அங்கு சென்று நமக்கு ஒரு நல்ல செய்தியைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இது நல்ல செய்தி என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, பரம்பரையாக உள்ள உரிமையை விட்டுக்கொடுத்து விட்டோமே என்ற எண்ணம் மக்களிடம் பரவலாக இருக்கிறது. அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். ஏற்கெனவே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் உண்மையானது. 1974-ம் ஆண்டுடன் முடிவு அடைந்து விட்டால், அதனுடைய சரத்துக்களில் இரண்டு அரசாங்கங்கள் ஒப்புதல் மீது சில மாற்றங்கள் செய்துகொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தப்படி 50 ஆண்டுகள் முடிவு அடைந்துவிட்ட

1977 ஜூலை 11] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

டாலும், ஒப்பந்தம் தொடரும். எனவே நமது உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த அரசு முழு முயற்சியையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6.00)

இருமொழித் திட்டம்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரு மொழித் திட்டம் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்று. ஆனால் கல்லூரிகளில் தமிழ் மீடியத்தில் மாணவர்களைச் சேர்க்கச் செய்ய பல முயற்சிகள் நடந்தன. கடந்த ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட காரியங்களினால் எல்லாம் கல்லூரியில் தமிழ் மீடியம் உள்ள வகுப்புகளில் சேருவதற்கு மாணவர்கள் தயாராக இல்லை என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இதை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் சில சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ் பயிற்சி மொழியுள்ள வகுப்புகளில் மாணவர்களைப் பார்க்க முடியும். தமிழ் கற்றவர்கள் பதவி பெற முடியும். அந்த அடிப்படையில் நேர்முகத் தேர்வுகளில் தமிழ் மொழி மூலமாக பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு 20 மதிப்பெண்கள் அதிகமாகத் தருகிறோம் என்றால், அது ஒரு கவர்ச்சியாக அமையலாம். அந்த வகையில் தமிழை வளர்க்க முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வில்சன் அப்பலோஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் தாமதம் காட்டுகிறது, எங்கள் பகுதியில் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பாடநூல் வெளியிடுவதில் இந்தத் தாமதம் ஏற்படுமானால், மேல் படிப்புப் பாடநூல்களை தமிழிலே தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு செய்து திறமையாக தரமான புத்தகங்களைக் கொடுக்க எப்படி முடியும்? அதற்கு சிறப்பான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால்தான் முடியும் என்ற அடிப்படையில் இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் துறையில் முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன சொல்ல வேண்டும், அவர்கள் என்னென்ன அறிந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படவில்லை என்பது உண்மை. அதிகாரிகள் அந்த வகையில் முழுமையான ஒத்துழைப்பை விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதில்லை. பொதுவாக இந்தக்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஜூலை 11]

குற்றச்சாட்டை நான் வழங்கவில்லை. தஞ்சை மாவட்டக்காரர்களைக் கேட்டால் தெரியும். அங்கு ஒரு புதிய நோய் 'புகையான்' என்ற நோய் பயிர்களை வெகுவாகத் தாக்கி சேதம் விளைவித்தது. ஆனால் இன்று வரையிலும் அந்த நோய்க்கு என்ன தீர்வு என்று விவசாய இலாகாவில் சொல்லவில்லை. இது தொடர்ந்து இருக்கக் கூடிய ஒன்று. ஆகையால் விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் மக்களோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவர்களும் விவசாயிகளாக மாறவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த வகையில் நாம் என்ன முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் வெற்றிபெற முடியும். அவர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி குறுகலாக்கப்படவேண்டும்.

ஆளுநர் உரையில் விலைவாசிகள் அதிகமாவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். என்னிடம், 40, 50 மாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த மாடுகளை யாராவது விரோதிகள் கிடைத்தால், அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டு. ஏனென்றால் நண்பர்களிடம் அந்த மாடுகளை ஒப்படைப்பது இன்றைய நிலையில் அவர்களுக்கு நல்லது செய்வதாக ஆகாது. இப்படிக் குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் என்ன வென்றால், கடலைப் பிண்ணாக்கு மூட்டை ரூ. 67-க்கு விற்பது. இன்றைக்கு ரூ. 135-க்கு உயர்ந்துவிட்டது. எள்ளுப் பிண்ணாக்கு விலை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். சென்ற வாரம் 120 லிட்டர் கொண்ட எள் மூட்டை ஒன்று ரூ. 300 ஆக இருந்தது. பிறகு ரூ. 250-க்குக் குறைந்தது. எனவே, எள் பிண்ணாக்கு அடுத்த வாரம் வாங்கலாம் என்று இருந்தேன். நேற்று திருச்சிக்குப் போயிருந்தேன். ஒரு மூட்டை எள் விலை ரூ. 360 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. சென்ற வாரம் ரூ. 250 ஆக இருந்தது ரூ. 360 ஆக உயர்ந்துவிட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: உறுப்பினர் விலை ஏறுவதற்கு முன்பே வாங்கிவிட்டாரா? ஏறியதற்குப் பிறகு வாங்கினாரா?

திரு. கே. எஸ். கணபதி: வாராவாரம் வாங்கிப் பழக்கப்பட்டதனால், எதிர்காலத்தைப் பற்றித் திட்டமிட வழியில்லை. இதில் உண்மை என்னவென்றால், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் எள்ளு பயிரிடுவதை வெறுக்கிறார்கள். எள் பயிரிட்டால் நிலத்தின் சாகம்

1977 ஜூலை 11] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

குறைகிறது என்று எண்ணுகிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திலேகூட இந்த ஆண்டு எஸ் விளைவு நன்றாக இருந்தது. நம் மாநிலத்தின் தேவையைவிட விளைவு அதிகமாகவே இருந்தாலும், வேண்டுமென்றே வியாபாரிகள் விலையை ஏற்றினார்கள்.

“We are keeping a close watch over the price trends and the Government will take appropriate action as will be necessary if any situation of scarcity is artificially created or if prices go up abnormally.”

நான் குறிப்பிட்ட ‘அப்நார்மலி’ என்ற வார்த்தையும் ‘ஆர்ட்டிபிஷியல்’ என்ற வார்த்தைக்கும் சம்பந்தமிருக்கிறது. எனவே அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து எங்களைப் போன்ற சிறு விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: சிறு விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அதைப் போலவே கடலை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் நெல், எள் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளை அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் நல்ல விவசாயி. எள் உற்பத்தி செய்வதில் எந்தவிதமான செலவும் இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். விதைத்து பிறகு ஆறு தண்ணீர் விடவேண்டும். அவ்வளவுதான். அறுத்துவிடலாம். ஆகையால் இந்த எள் விலை உயர்வில் நியாயம் இருக்க முடியாது. அவர்கள் விரும்புவதுபோல் கொடுத்து

திரு. கோ. சி. மணி: எந்த வருடத்தையும்விட இந்த வருடம் நிலம் சாரமில்லாமல் போகுமென்று கருதினாலும் கூட, தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகமான பேர் எள் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் விலை ஏறியிருக்கிறது. அதை அங்கத்தினர் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். சொல்லவில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தஞ்சை மாவட்ட விவசாயி என்னுடன் ஒத்த கருத்தைத் தெரிவித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயி

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஜூலை 11]

களைக் கேட்டால், அவர்களுக்கு எப்போதுமே தருகிற விலை கட்டுப் படியாகாத விலை என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். இது மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலை என்பதைக் காட்டிலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 15 கூடுதலாகக் கொடுத்தது. உடனே அதையும் அந்த அரசு திரும்பப் பெறத் திட்டமிட்டுவிட்டது. இந்த ஆண்டாவது வருமுன் காப்பவர்களாக அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்து விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவு விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பத்தியில் குறிப்பிட் டிருப்பது படிப்பதற்கு மிக இனிமையாக இருக்கிறது.

“The policy which will be followed by this Government will neither be purely producer-oriented nor consumer-oriented, but essentially people-oriented and will aim at reconciling the interests of the producer and the consumer.”

எழுத்துக்களில் மிக அழகாக இருக்கிறது. செயலில் வரும் போது புரடியூசருக்கும் கன்சியூமருக்கும் இடையே உள்ள நடுவர் களை அகற்ற முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கு, அவர்களை அகற்ற முடிந்தால், இந்த அரசுக்கு அதைவிடச் சிறந்த வெற்றி இருக்க முடியாது.

மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கிடைப்பதற்கு 15,000 கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் திறப்பதைப்பற்றிக் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துவதால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவுக்குக் குறையலாம். நியாய விலைக் கடைகளுக்கு ஏற்கெனவே உள்ள கெட்ட பெயர் அகற்றப் பட வேண்டும். நியாய விலைக் கடை என்றால், அதில் ஏதோ அநியாயம் நடக்கிறது என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. அது மாற்றப்பட்டாலொழிய, இந்தத் திட்டம் நிலைத்து கிராம மக்களுக்கு வசதி செய்து தருவதில் முன்னேற்றம் காண முடியாது.

அடுத்து, கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்கு வந்து படித்துச் செல்லும் மாணவர்கள் திரும்பவும் கிராமத்திற்குச் செல்ல விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் கிராமங்களில்

1977 ஜூலை 11] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

இல்லை. அந்த வசதிகள் நிச்சயமாகச் செய்து கொடுக்கப் படுமானால், பெரும்பாலான இளைஞர்களை கிராமங்களிலே இருக்கச் செய்யலாம். ஆனால் அது மந்திர வழியில் மறு நாளே செய்யக் கூடிய திட்டமல்ல. நீண்டகாலத் திட்டமாக பத்தாண்டுத் திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு முதல் படியாக 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் ஒவ்வொரு யூனியனுக்கு ஒரு கிராமமாக அமைத்து கவர்ச்சி உள்ளதாகச் செய்து, அதன் வெற்றியை ஓரளவுக்கு அறிந்த பிறகு, மற்றப் பகுதிகளில் செயல்படுத்தலாம்.

(பிற்பகல் 6-10)

இறுதியாக, கல்வித் துறை குறித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்கள்

The educational system will be increasingly vocationalised based on detailed surveys of technical and industrial opportunities in each district."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறிப்பிடும்போது நான் வேதனையுடன் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1948 ஆம் ஆண்டு மதிப்பிற்குரிய திரு. அவனாசிவிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் இதே கருத்தினைக் கொண்டு "Bifurcated-Courses" என்று ஒரு பிரிவினை ஏற்படுத்தினார்கள். அதிலே பொறியியல், விவசாயம், செயலகப் பகுதி, டெக்ஸ்டைல் டெக்னாலஜி போன்ற பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் அந்தத் திட்டம் அண்மையில் இடப்பட்ட ஒரு உத்தரவால் அகற்றப்படுகிறது. இது சம்பந்தப்பட்ட 1,541 ஆசிரியர்கள், அவர்கள் இது காரும் செய்த தொழிலை விட்டு, வேறு ஏதாவது தொழிலுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே தொழில் அடிப்படையில் உள்ள அந்தப் பிரிவை அகற்றுவதின் நோக்கம் என்ன? நம்முடைய நோக்கம் எப்போதுமே மாணவர்கள் ஒரு தொழிலில் அக்கறை உள்ளவர்களாக ஆகவேண்டும். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் உள்ள திட்டத்தை அகற்றுவது முறையாகாது. ஆகவே அரசு அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மாற்று வேலைக்குச் செல்லவிருக்கும் 1,541 ஆசிரியர்களுக்கு இதன் மூலம் வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஜூலை 11]

இதே உத்தரவில் 3,200 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலையிழக்கக் கூடிய வகையில், அவர்கள் முதலில் செய்த வேலையை விட்டு, மாற்று வேலைகளுக்குச் செல்லும் வகையில் உத்தரவு இருக்கிறது. 10, 11 வகுப்புக்களில் விருப்பப் பாடம் இதுவரை இருந்து வந்தது. புதிய திட்டம் செயலுக்கு வந்த காரணத்தினால், விருப்பப் பாடம் இந்த ஆண்டிலிருந்து பள்ளிகளில் இல்லை. எனவே இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட 3,229 ஆசிரியர்களில் 29 ஆசிரியர்கள் மொழி ஆசிரியர்கள். அவர்கள் அந்தப் பள்ளிகளில் தொடர்ந்து இருக்கலாம் என்றும், ஏனைய 3,200 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை, கீழ் வகுப்புகளில் கொடுக்கப்படும் என்றும் அந்த உத்தரவு சொல்லுகிறது. கீழ் வகுப்புகளில், அதாவது 8-வது வகுப்புகளுக்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இருக்கலாம் என்று அந்த உத்தரவு கூறுகிறது. ஆகவே எட்டாவது வகுப்பிற்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்களை அனுப்பினால், 3,200 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் அவர்கள் செய்த வேலையிலிருந்து அகற்றப்படுவார்கள். ஆகவே, இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு வேலையில்லாமல் இருந்தால் பரவாயில்லையா? அல்லது பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருந்தால் பரவாயில்லையா? என்ற இந்தப் பிரச்சினைக்கு அரசு உடனடியாகத் தீர்வு காண வேண்டும். ஏனென்றால் 1968-69 ஆம் ஆண்டில் இருமொழித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டபோது, இந்தி, சம்ஸ்கிருதம் போன்ற மொழி ஆசிரியர்கள் இன்னும் பல பிரச்சினைகளுக்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது, அவர்களுடன் சேர்ந்து இன்னும் 1,541 தொழில் பிரிவு ஆசிரியர்களையும், 3,200 இடைநிலை ஆசிரியர்களையும் சேர்ப்பது நியாயமாகாது.

நான் இந்த நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுக்க விரும்புகிறேன். அடுத்த ஆண்டு, பத்தாவது வகுப்பு மட்டுமே உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்குமானால், இப்போது 11-வது வகுப்பினைக் கையாண்டுவரும் 7,500 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலையிலிருந்து வேறுமுறையில் அமர்த்தப்படுவார்கள். எனவே ஏறத்தாழ 12,000 ஆசிரியர்களுக்கு இதனால் தீங்கு விளையவிருக்கிறது.

திரு. ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, 100 பள்ளிகளில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் செயல்பட இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் ஒரு

1977 ஜூலை 11] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

திங்களுக்கு முன்னதாக 43 பள்ளிகளில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் ஆரம்பித்தால் போதும் என்ற ஒரு அறிவிப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார். நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது என்று சொல்வார்கள், அதைப்போல ஆரம்பத்தில் 400 என்று கூறி, இப்போது 43 வைக்கலாம் என்று கூறியிருப்பதைப் பற்றித்தான்.

இந்த 10+2+3 என்ற புதிய கல்வித் திட்டம் கொண்டுவரப் பட்டதின் நோக்கம், இந்தத் திட்டம் வந்தால் கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்கள் அவர்களுடைய குழந்தைகளை, கல்லூரிப் படிப்பிற்காக நகரங்களுக்கு அனுப்பத் தேவையில்லை. “Education is taken to the door-steps of the rural population” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக கல்லூரிகளில் தொடர்பு அதிகப்படுத்தி, பள்ளிகளில் ஏற்கெனவே இருந்த 11 ஆண்டுப் படிப்பை 10 ஆண்டுப் படிப்பாகக் குறைப்பது முறையா என்று ஒரு நண்பர் என்னிடம் கேட்டார். இதுபோன்ற 11 ஆண்டுப் படிப்பினை, கிராம மக்கள் பெற்று வந்த இந்த வசதியை, பத்தாண்டுகளாகக் குறைப்பார்களானால், என்னுடைய வருத்தம் எல்லாம் இப்போது ஈ. வெ. ராமசாமி நாயக்கர் இல்லையே என்று தான் நான் அவரிடம் சொன்னேன். ஏனென்றால் அவர் ஒருவர் தான் இதுபோன்ற முயற்சிக்காக முழுமையாகப் பாடுபட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவர் இல்லாத குறையை நீக்க இந்த அரசு கிராம மக்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும். 11 ஆண்டுகள் படிப்பு என்று இருந்ததை 12 ஆண்டுகள் படிப்பு என்று கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். பள்ளிகள் தகுதியாக இல்லாவிட்டாலும், அவைகளைத் தகுதியாக ஆக்குவது அரசின் கடமை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்தத் தேர்தல்கள் ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வதில் ஒரேயொரு வருத்தம். இந்த அவை முழுமை பெற்றதாக ஆகவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலாவது தேர்தல்களை வெகு விரைவில் நடத்தி, இந்த அவையில் 63 உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து இருக்கும்படி செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.